



САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 18. ЈУЛ 2021, ГОДИНА 22, БР. 45



О ПОГАНОМ ЈЕЗИКУ, ТРПЉЕЊУ И ЉУБАВИ У БРАКУ

Погани језик сведочи о нечистоти душе и нељубави. У ономе што човек говори крије се његов прави садржај, његове праве мисли и осећања. Зле мисли и речи разоткривају зло које се у човеку налази. ... Сваки поган језик ми често маскирамо правдољубивошћу: тобож, како да не разобличавамо некога кад не ваља? Али, СУД НИЈЕ НАША СТВАР, ВЕЋ БОЖИЈА. А, и НАШЕ РУЖНЕ РЕЧИ РАНИЋЕ И НАША ВЛАСТИТО СРЦЕ. Ништа не прође без последица; онај који је починио зло одмах га - у духовном смислу - сам прихвата, сам пије из чаше коју је понудио другоме.

Злу на језику претходи зло у мислима, и не треба да се заваравамо ако смо споља дружељубиви, а унутра носимо зле помисли, и не само да носимо, већ се и бавимо њима, па чак и одушевљавамо. Зато, нека се не отварају наша уста да изрекну и једну злу реч, а ако у грудима затрепери отровна помисао - одмах је убијати именом Христовим, Који је заповедио да све волимо, па и своје непријатеље.

ПОГАНОСТ НА ЈЕЗИКУ ЈЕ ОТРОВ КОЈИ ТРУЈЕ ОДНОСЕ МУЖА И ЖЕНЕ. Зле речи су оштре, отровне стреле које се бадају у срце човека кога, како сами тврдимо, волимо! Оне су тако јаке да причињавају чак и физички бол: нпр. бол у срцу. Могу да повреду и друге унутрашње органе, јер преко нервног система долази до деловања на нормалне функције организма. Зле речи доводе до стресног стања, које може да проузрокује обољевање од рака, после чега сузе сажаљења тешко могу да помогну. Шта рећи о злословљу, кад и празнословље подлеже суду и казни? *А ја вам кажем да ће за сваку празну ријеч коју реку људи дати одговор у дан Страшног суда. Јер ћеш се својим ријечима оправдати, и својим ћеш се ријечима осудити* (Мт. 12, 36-37). Свадљивост, самољубље, гордост доводе до самоуверене многоречивости, за коју енглеска пословица каже: “Дуге речи имају кратак смисао”. Али, не само то: многоречивост или, како су Свети оци Цркве говорили: многоглагољивост, јесте, према изразу Преподобног Јована Лествичника, “место на којем славољубље воли да се појављује и свечано се приказује...”

Преподобни Антоније Велики учио је: “Ко не може да чува уста своја и језик, нека се побрине барем за то да мало говори. Чувај се, човече, држи власт над језиком својим и не умножавај речи да не би умножио грехе. Стави



прст свој на уста своја и узду на језик свој, јер **МНОГОГЛАГОЉИВИ ЧОВЕК НЕ ОСТАВЉА У СЕБИ МЕСТА ЗА ДУХА СВЕТОГА...** Приморајмо се да поставимо јаку стражу на своја уста, да не бисмо о некоме рекли лоше, јер је злоговање горе од ма ког отрова. **СВЕ СЕ РАНЕ ЛЕЧЕ, А РАНА НАЧИЋЕНА ЈЕЗИКОМ НЕМА ЛЕКА”...**

Дакле, многе су невоље због неуздражаног и злог језика. Такав језик је мач који раскида сурпужничке везе. Он је као громогласна труба која нарушава тишину и мир у кући и одгони анђеле. Он је као ватра у којој се сажичу нежност и љубав. Он је отров и поган супружничких односа.

Млади супружници треба ово да запамте, да једном за свагда имају на уму, да се сећају тога сваког дана. И, још и ово: нико са злим срцем не тражи истину. Са злим срцем је и не можеш наћи. Ако муж или жена наводе аргументе и долазе у љутњи и гневу, то никада није ради истине, а поготово није ради љубави, већ само ради себе. Господе, помози нам да не будемо самољубиви! Помози нашој љубави према ближњем! ...

Међу мужем и женом треба обавезно да влада пријатељство. У праву љубав пријатељство треба да улази попут темеља који све држи. Да, баш тако: супружници треба да буду добри, поуздани пријатељи. А, за пријатељство, другарство карактеристично је узајамно помагање, умеће прилагођавања једно другоме у послу и, нарочито, узајамно трпљење. Јован Златоуст поучава: “У супружничким односима треба све жртвовати и трпети ради очувања узајамне љубави; ако се она изгуби, све је изгубљено”. ... Колико је карактера толико је и карактеристика, а понекад и ђуди и каприца. Људи различито гледају на многе ствари. И, ако чак негде и постоји сагласје, увек постоји и неки туђи призивак, нека за тебе несхватљива особина. Људи се различито понашају, овако или онако ходају, с овом или оном интонацијом говоре; чак живо реагују, час бледо, час те чују, час не чују. Један једно хоће, а други друго. Све то супружници морају да трпе. Христос је рекао: *Трпљењем својим спасавајте душе своје* (Лк.21,19).

На расположење може да утиче некаква непријатна околност, лоше време. Понекад породични живот разарају ништавни догађаји, ствари које не заслужују пажњу. Треба трпети. **ТУЂЕ ПОГРЕШКЕ ТРЕБА ДА НАС ПОДСЕТЕ НА СОПСТВЕНЕ ГРЕХЕ**, које је Христос дошао да искупи страдањем и крстом. ... Треба умети и трпети бол који, овако или онако, осећаш у контакту са блиским човеком. Али, право трпљење, кротко и смирено,

Жена је обдарена саосећањем, деликатношћу и способношћу да инспирише. Ово чини да она постаје, у извесном смислу, Христов посланик, с мисијом да олакша људске патње и тугу.
Св. мученица царица Александра Романова

превазилази све. Оно благотворно делује на мужевљеве недостатке (или женине), постепено слабећи или сасвим искорењујући те слабости. У самом трпљењу не треба да буде непријатељства, већ добро расположење. **ВЕЛИКО ТРПЉЕЊЕ ПРОИЗЛАЗИ ИЗ ВЕЛИКЕ ЉУБАВИ** и од великог саморазобличавања. ...

“У животу - каже /Свети Пајсије/ Светогорац - па и у породичном, људи се, отприлике, могу поделити на две категорије. Једна личи на муве. Мува има следећу особину: слеће на прљаво, а пролеће поред мирисног цвећа. И, дакле, категорија људи који су налик мувама научила је да мисли и тражи само зло, не знајући за добро и никад не тражећи добро, Друга категорија људи наликује пчели. Особина пчеле је да налази лепо и слатко, а да мимоилази нечисто. Такви људи имају добре помисли, виде добро и мисле само о добру. Свима који су навикли да оптужују друге, па и супружнике, нудим **ДА ИЗАБЕРУ У КОЈОЈ КАТЕГОРИЈИ ЉУДИ ЖЕЛЕ ДА СЕ НАЂУ**”.

И даље: “Христос је Самога Себе принео на жртву за наше грехе, и Он, будући безгрешан, трпи за све нас - милијарде људи - док ми, мучећи се због туђих ђуди, себи опраштамо многе грехе... Трпљење почиње од љубави. Да би трпео човека, треба да те боли због њега. **ТРПЉЕЊЕ СПАСАВА ПОРОДИЦУ ОД РАЗАРАЊА**. Имао сам прилике да видим дивље звери како постају јагањци”...

Александар Худошин, из књиге



“Свети Петар и Февронија, љубав и радост”

БРАК И ПОРОДИЦА: КО ЈЕ ГЛАВНИ?

Јасна је ствар да између мужа и жене треба да влада “слога и љубав”, али ни војска нема два главна команданта. **МУЖА ЈЕ ИЗНАД ЖЕНЕ ПОСТАВИО САМ БОГ, И ТАЈ ПОРЕДАК ТРЕБА ПОШТОВАТИ**. ... Жена има своју улогу у породици, мушкарац - своју. Ако се одбаце они случајеви, који и нису толико чести, кад је мушкарац сасвим безвољан или слабе памети, управо је мушко расуђивање, темељност, умеће гледања унапред, чврстина духа, способност брзог сналажења у тренутку опасности, смелост - оно што потврђује његово право старешинства.

“Живот је показао - писао је г. Шимански - да остварење еманципације обавезно доводи до тога да жена губи многе добре особине које су јој урођене, до погоршања стања породица и разарања, до распуштања деце, одсуства потребног васпитања, до пораста криминала међу младима. ... Жена није лишена утицаја на друштвени живот, али њен утицај није директан, он је посредан, преко васпитања деце...” ... Свети Јован Златоуст каже да, када се женама које теже једнакости повере грађански, судски, саветодавни, војни и други друштвени послови које иначе обављају мушкарци, из своје склоности ка преузношењу, **ОНЕ ЋЕ УСТАЈАТИ НА СВОЈЕ СУПРУГЕ И “НАДИ-**

Ако у нашем срцу постоји гордост, значи да љубав не постоји.

Св. Лука Кримски
+++++

Никада нисам видео да је неко био направљен гневом, него увек љубављу.

Старац Емилијан

У НЕДЕЉИ 4. ПО ДУХОВИМА ПРОСЛАВЉАМО:

- 18.(05) Преп. Атанасије Атонски; Св. Сергије Радоњешки; Св. Јелисавета (Романова)
19.(06) Преподобни Сисоје Велики
20.(07) Преподобни Тома Маленин; Света мученица Недеља
21.(08) Св. великомученик Проконије; Богородичина икона Казањска
22.(09) Св.свештмуч.Панкратије; Св.Теодор; Св.муч.Гламочки и Куленвакуф.
23.(10) Светих 45 мученика из Никопоља; Преп. Антоније Печерски
24.(11) Света великомученица Ефимија; Блажена Олга

МАТИ СЕ ВЕЛИКОМ ГОРДОШЋУ”, а у породицама ће настати сваковрсне “борбе и надметања”. Свети Јован Златоуст је писао: “Пошто једнакост често доводи до свађа, Бог је онда установио многе начине управљања и покорављања, као што су: између мужа и жене, сина и оца, старца и младића... управитеља и потчињеног, између учитеља и ученика...”. А, Свети Теофан Затворник каже: “Бог је мужа поставио за чувара жени. И, он јој онда, неретко, и сам не увек свестан тога, даје дозволе или забране онако како то њему усађује Бог”. ... У жени, будући да јој је ум превасходно усмерен на земаљско, превладава тежња ка појединачном и спољашњем, тренутном и ограниченом. Нека је на таквом једрењаку чак и све лепо: посада је обучена и обувена, добро се хране, не болују, али тај брод неће испловити на пучину, на отворено море, ка далекој обећаној земљи. ...

“Жена је мужу фластер, а муж жени пастир” - каже руска пословица. Не сме се заборављати на то лековито деловање жене на мужа. Јер је женино срце велико. Из њега исходи И **БЛАЖЕНА ХЛАДОВИНА И ЖИВОТВОРНА ТОПЛИНА**. ... Какву још власт тражи жена, осим власти њеног срца испуњеног љубављу? Та власт може бити огромна, Божанска власт, која се не може упоредити са незадрживом брбљивошћу, бујицама беспотребних, слабих речи, које ништа не мењају. ... Дакле, **НЕ ТРЕБА ЖЕНА ДА ТЕЖИ ВЛАСТИ, ВЕЋ хришћанству, ХРИШЋАНСКОМ ДУХУ У ПОРИДИЦИ**, који би она могла да постави, и у томе је њена главна и највећа улога, а не у томе да држи мужа као паучића, да би јој испуњавао све жеље и каприце. ... Свештеник Александар Рождественски овако подучава: “...Нека жена понекад и превазилази мужа својим моралним квалитетима, образовањем и искуством, али у том случају она нема право да излази из граница постављених законом Божијим, већ увек треба да чува у души и на делу показује извесно поштовање према мужу”. ...

Митрополит Антоније Сурошки примећује следеће: “...Мушкарац одвећ лако може да помисли да има права на своју жену и своју децу само зато што је мушкарац. То није истина. Ако није слика Христова, нико му не дугује било какво поштовање, страх, послушност”... *Александар Худошин*

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел.храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.